

Grundloven. Men lad os ikke blive ved den Afstemning, om hvilken jeg har sagt, at de Herrer gav den Grund, at Regeringen havde de ingen Tillid til, og den vilde føre forskellige Spørgsmaal sammen, som ikke hang sammen. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde i Fjor: Det, som de Herrer foreslaa, er ikke Juni-Grundloven, det er et Agitationsforslag. Naa, saa bede vi de Herrer om at forvandle vort Agitationsforslag til Juni-Grundloven, og det kan ske derved, at de Herrer stemme for det, thi i samme Øjeblik, de Herrer have stemt for det, er det ikke mere et Agitationsforslag, det vide vi saa godt: Hvad de have stemt for, er ikke Agitation. Men ikke blot derfor skulle de gøre det, men fordi der saa er et Flertal her i Folketinget, et stort Flertal paa 100 Medlemmer, om en Forfatningsforandring, der omdanner Landstinget, og saa vil ingen driste sig til at paastaa, at dette ikke er Forslag om Juni-Grundlovens Genindførelse, men kun Agitation. Altsaa, tjen os i at forvandle vort Agitationsforslag til et virkeligt Arbejde for Juni-Grundloven.

Saa siger det ærede Medlem fra Esbjerg: Det er ikke blot derfor, at det er dette lille radikale Parti, som altid agiterer og agiterer — naa, man kan jo ikke drive noget frem i Verden uden at agitere, det have de Herrer meget vel vist, de vare ikke komne saa vidt, hvis de ikke havde agiteret kraftigt med mange Agitationsforslag gennem 80erne og 90erne —, men det er ogsaa, fordi der i vort Forfatningsforslag er Ideer, som ikke harmonere med Juni-Grundloven, og saa peger det ærede Medlem paa, at vi have foreslaaet Folkeafstemning, Referendum. Men har det ærede Medlem ogsaa været glemsom? Har han glemt, at den Regering, der sidder for Øjeblikket, Konseilspræsidenten, Finansministeren have erklæret for dette Ting, at de vilde anbefale et vigtigt Spørgsmaal af Forsvarslovene fremlagt til Folkeafstemning? Har det ærede Medlem glemt, at hans Partileder, det ærede Medlem fra Ringkøbing, accepterede Tanken, at Udvalgets samtlige Medlemmer med Undtagelse af det ærede Medlem fra Bornholm (Ingvard Jensen) tiltraadte Tanken om Referendum angaaende et vigtigt Led af Forsvarssagen? Og de Herrer have jo en Udvikling af Grundloven i Juni-Grundlovens Aand paa deres Program. Referendum-Tanken kan da ingenlunde stride mod Juni-Grundloven. Og det gør den heller aldeles ikke.

Juni-Grundloven er to Ting. Juni-Grundloven er et Forfatningssystem, en i

vort Forfatningssystem indført Række af Paragraffer, der udgjorde et System, og dette System viste sig paa det begrænsede Omraade, hvor det kom til Gyldighed, at være en god og brugelig Forfatning, og hvis vi havde beholdt den efter den ulykkelige Krig, hvis vi havde bevaret den endnu den Dag i Dag, vilde det have vist sig, at der ud af Juni-Grundloven kunde have formet sig et rigt, stadig fornyet Forfatningssystem. Men efter at Juni-Grundloven har ophørt at være det gældende Forfatningssystem, er Juni-Grundloven tillige bleven det store Forfatningssymbol, Forfatningssymbolet paa et folkeligt Selvstyre paa Lighedens Grund. Og derfor kan man meget godt arbejde i Juni-Grundlovens Aand, og saaledes som de Herrer foreslaa Kvinders Valgret, der ikke fandtes i Juni-Grundloven, thi det er en Fortsættelse af Juni-Grundlovens Princip, det folkelige Selvstyre paa Lighedens Grund. Derfor kunne de nedsætte Valgretsaldere og alligevel være i Overensstemmelse med Juni-Grundlovens Tanke, derfor kan man antyde Forholdstalsvalgs Indførelse deri og ønske den bevaret i Landstinget, endog ønske den indført i Folketinget, thi det kan være en videre Udformning af Juni-Grundlovens Tanke, og derfor kan man meget godt paa dette samme Grundlag gaa et Skridt videre og kalde Folket til direkte Deltagelse i Forfatningslivet om vigtige Spørgsmaal. Det er ikke i Modstrid med Juni-Grundlovens folkelige Lighedstanke.

Til sidst har jo den højtærede Konseilspræsident angivet som sin Grund til nu ikke at følge vor Opfordring, at han kan ikke fravige det fremsatte Program, fordi han stod paa det som Opposition, og jeg maa sige, at jeg syntes, der var virkelig Kraft i den højtærede Konseilspræsidents Tale, da han sagde: Dette Program stod vi paa som Opposition; ville De forlange, at vi skulle forlade det nu, da vi ere Regeringsparti? Man havde Indtryk af, at den højtærede Konseilspræsident glædede sig over en Gang at kunne sige dette. Der har været Tidspunkter, hvor de have været i Opposition til Højre og indtaget et vist Standpunkt, og senere, da de bleve Regeringsparti, faldt det dem ikke overmaade magtpaaliggende at fastholde dette Program til Punkt og Prikke. Derfor vil jeg nu sige til den højtærede Konseilspræsident: Kunde man ikke ogsaa paa dette ene Punkt vente den Imødekommen af dem, som deres Fortid dog ikke gør helt uantagelig, at de som Rege-